

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

"Ελα κοντά μου κάθισε αγνό μου ἀγγελοῦδι
Τῆς πονεμένης μου καρδιᾶς ν' ἀκούσης τὸ τραγοῦδι
"Ελα σιμά μου κάθισε τὸ χέρι σου νὰ πιᾶσω
Νὰ ξυνασάνω μιὰ στιγμῆ, τοὺς πόνους νὰ ξεχάσω
Κι' ἀπλωσε τὸ κρινόλευκο τὸ παχουλὸ σου χέρι
Καὶ δείξε μου στὸν Οὐρανὸ τὸ φωτεινὸ ἀστέρι
Ἡοῦ μοῦδειχες κάποια φορὰ ἀγάπη μου μὲ χάρι
Ἡροτοῦ ροδίση ἢ αὐγὴ κι' ὁ ἥλιος πρὶν μᾶς πάρει.
"Ελα στοὺς ὤμους μου γλυκὰ καὶ γῦρε τὸ κεφάλι
Καὶ χάρδευέ μου τὰ μαλλιά καὶ φίλησέ με πάλι
"Αχ! πόσο ἠθελα φτωχὴ σιμά σου ν' ἀκουμπήσω
Καὶ ὅ τὰ μικρὰ χεράκια σου σιγὰ νὰ ξεψυχήσω.

Ἀπόψε μὲ στοῦ ὕπνου μου ἀγάπη μου τὸ σᾶλο
εἶδα νὰ ὄνειρο κακὸ νὰ ὄνειρο μεγάλο
Ἡὼς πέραναγε συμπεθεριὸ κ' ἔμπρὸς λευκὰ στεφάνια
Ποῦ τὰ κρατοῦσαν ἀγγελοι ψηλὰ ἀπ' τὰ οὐράνια
Καὶ σὺ νυφοῖλα χαρωπὴ δολόλευκα ντυμένη
Ἐμπρὸς στ' ἀσκέρι πῆγαινες σ' ἄλλου πλευρὸ γυρμένη
"Αχ! ὄλη νύκτα ἔκλαψα ἀγάπη μου χρυσὴ
Γιὰ πές μου μὲ στὸν ὕπνο σου μὴν ἔκλαψες καὶ Σὺ;

Γιὰ σέ ἀγάπη μου γλυκειὰ θὰ κίσω ἓνα παιάτι
"Αχ! πιὸ πανώρηο, πιὸ φιλὸ ἀπ' τοῦ οὐρανοῦ τὰ πλάτη
Καὶ ἓνα ἓνα τὰ χρυσᾶ τ' ἀστέρια θενὰ μάσω
Καὶ μέσα τὸ παιάτι σου διαφάντινο θὰ φτιάσω
"Αχ! κάποτε τῆς ἔλεγα μὲ ἔμπνευσμένα στήθεια
Κι' αὐτὴ γελῶντας μοῦλεγε πῶς εἶναι παραμύθια!..

Κύττα...τῆς εἶπα κι' ἔδειξα στὸν οὐρανὸ τὰ χέρια
Ἐπ' τὴν πλειάδα λείποννε διὸ λαμπερὰ ἀστέρια
Ἀλήθεια μοῦπε κι' ἔστρεψε εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ πλάτια
Δὲν εἶδε ὅτι ἔλειπαν τὰ δλόγλυκά της μάτια!